

IX ENCONTRE D'ESCRITORS

L'última frontera dels poetes

El IX Encontre d'Escriptors dels Premis Octubre ha explorat la lírica. Sota l'epígraf 'Les fronteres de la poesia', bona part dels rapsodes i estudiosos poètics més singulars del nostre país s'han endinsat en un embús de límits desconeguts.

No hi ha límits. Aquesta és la veritat interior que coneixen els organitzadors del IX Encontre d'Escriptors dels premis Octubre. Aquesta vegada, i en coincidència amb l'any d'Ausiàs March, l'encontre ha decidit trafegar l'escriptura per terrenys relliscosos però intensos: els que marquen les fronteres poètiques. Unes fronteres que habitualment imposa la realitat externa amb la constricció mental del mateix poeta.

Vicenç Altaió i David Castillo han estat els principals dissenyadors del congrés. Ells mateixos asseguren: "ens proposarem de donar cabuda a un nucli de gent que, habitualment, no ha estat representada en els Octubre, com ara els poetes visuals. La nostra idea era fer unes jornades més experimentals, tot i que finalment ha acabat consolidant-se un congrés més o menys convencional". Però dins d'aquesta convencionalitat formal, les jornades han estat marcades per la recerca. Els organitzadors són conscients que l'activitat editorial moltes vegades encara és marcada per deutes estructurals del segle passat. En canvi, la producció poètica investiga molt més enllà en la seua expressió. Aquesta dicotomia és una de les claus que han estructurat les distintes taules congressuals d'anàlisi. Segons Altaió, "l'angoixa metafísica de la paraula frontera ha pesat so-

JOSEP PRESQUET

bre les conferències. Però el seu vigor ha estat marcat pel fet diferencial de les divergències dels ponents". Ponents com Carles Hac Mor, que va dirigir una taula rodona i unes accions poètiques on intervien poetes visuals com Bartomeu Ferrando o Benet Rossell. O com Jordi Coca, que va precedir una taula rodona sobre teatre i poesia on intervingueren, entre altres, Manolo Molins i Narcís Comadira. La jornada que prenia el pols a la poesia i a la música va enfrontar Pau Riba amb Rafael Subirachs. L'art i la poètica foren analitzats, entre altres, per Ràfols

Casamada, Antoni Marí i Ricard Huerta. Un altre cercle, amb la participació de Miquel de Palol i Xúlio Ricardo Trigo, va tractar la corporeïtat que diferencia però fa tangibles tant els versos com la prosa. La història i la seua implicació lírica van ser disseccionades per Jaume Pont, J. M. Sala-Vallada i Antònia Cabanilles. Tots plegats definitivament varen obrir una vàlvula d'escapada al possible empresonament que comporta el concepte de gènere aplicat a les interseccions literàries.

Vicenç Altaió, al centre de la foto. Va ser un dels coordinadors del congrés que s'endinsava en la poesia com a transgressora de fronteres.

Joan M. Oleaque